

Allah nâmına almak

“Hemşehri” rumuzlu okuyucumuz: “Birinci sözde geçen: “Allah nâmına vermeliyiz. Allah nâmına almalıyız. Öyle ise, Allah nâmına vermeyen gafil insanlardan almamalıyız..” cümlesini nasıl anlamalıyız. Bir kişinin Allah namına verip vermediğini nasıl anlarız. Bu gruba kardeşler de dahil olabilir mi?”

Kâinâtın sahibi, bizim Sahibimiz, Sâni’imiz, Rabb’imiz, Hâlık’ımız, Râzık’ımız Allah’tır. Gökte ve yerde ne varsa Allah’ın adını anar, Allah’ın adı ile başlar, Allah’ın adı ile işler. Allah’ın adı ile hareket eder. İnsan oğlununkiler dışında hiçbir varlığın davranışlarında, hareketlerinde, işleyişinde hatâ, kusur, ihmalkârlık ve itaatsizlik görülmez, hiçbir şey vazifesini terk etmez. Her şey saat gibi yorulmadan, bıkmadan, hatâ yapmadan kendisine yaratılıştaki verilen fitrî vazifesine koşar, koşar, koşar. İşte bu koşu Allah’ın adıyla başlar, Allah’ın adıyla devam eder, Allah’ın adıyla sona erer. Bunu bize Kur’ân bildirir. Kur’ân buyurur ki:

“Yedi gökle yer ve onların içinde bulunan herkes Allah’ı tesbih eder. Hiçbir şey yoktur ki, Allah’a hamd edip O’nu tesbih etmesin. Lâkin siz onların tesbihini anlamazsınız. Şüphesiz O Halîm’dir, Âzafûr’dur.” (1)

“Gök gürültüsü hamd ederek, melekler de Allah korkusuyla O’nu tesbih eder.” (2)

“Göklerde ve yerde ne varsa O’nu tesbih eder.” (3)

“Göklerde ne var, yerde ne varsa, her şeyin hakîkî sahibi olan, her türlü noksandan münezze bulunan, kudreti her şeye gâlip olan ve hikmeti her şeyi kuşatan Allah’ı tesbih eder.” (4)

“Göklerde ne var, yerde ne varsa hepsi Allah’ı tesbih eder. Her şeyin mülkü O’nundur. Her türlü hamd O’na mahsustur. O her şeye hakkıyla kâdirdir.” (5)

“Bismillah” kelimesi Allah’ın adını zikirdir. Her şeyin Allah’ın adını zikrettiği gerçeğiyle, bizim her işin başında neden “Bismillah” dememiz gerektiğini Birinci Söz’de harika bir şekilde izah eden Üstad Bedüzzaman Saîd Nûrsî hazretleri, varlıkların Allah’ın adını nasıl andıklarını geniş örneklerle nazara vererek, tesbihi ifâde eden âyetleri tefsîr eder. Her şeyin Cenâb-ı Hakkın namına hareket ettiğini, zerrecikler gibi tohumların ve çekirdeklerin başlarında koca ağaçları bunun için taşıdığını, dağ gibi yükleri bu güç ve kudretle kaldırdığını beyan eden Üstad Bedüzzaman Hazretleri, meselâ her bir ağacın “Bismillah” dediğini, Rahmet hazinelerinin meyvelerinden ellerini bu güçle doldurduğunu ve bizlere bu kudretle tablacılık ettiğini; her bir bahçenin “Bismillah” dediğini, bu kudretle Kudret mutfağından bir kazan olduğunu, böylece çeşit çeşit pek çok muhtelif lezzetli yiyeceklerin içinde berâber pişirildiğini; her bir inek, deve, koyun, keçi gibi mübârek hayvanların “Bismillah” dediklerini, bu güçle Rahmet feyzinden bir süt çeşmesi olduklarını ve bizlere Rezzâk namına en latîf, en nazîf ve hayat kaynağı gibi bir gıdâyı takdim ettiklerini; her bir bitki, ağaç ve otların ipek gibi yumuşak kök ve damarlarının “Bismillah” dediklerini, yani Allah nâmına, Rahman namına dediklerini, sert olan taş ve toprağı bu kudretle delip geçtiklerini kaydeder.

“Mâdem” der Bedüzzaman, “her şey mânen Bismillah der, Allah namına, Allah’ın nimetlerini getirip bizlere veriyorlar. Biz dahî “Bismillah” demeliyiz. Allah namına vermeliyiz. Allah namına almalıyız. Öyle ise, Allah namına vermeyen gâfil insanlardan almamalıyız.” (6)

Allah namına almak ve vermek, Allah için alıp vermektir. Bunu, alırken ve verirken Allah’ın adını anarak ifâde ederiz. Yani “Bismillahirrahmanirrahîm” deriz. Bunu içimizden söyleriz.

Alırken, bize verenin Allah namına verdiğini kabul ederiz. Bilmiyorsak â€“ki başkasının iç dünyasını bilmek imkânı genelde yoktur- Allah’a inananlar hususunda hüsn-ü zan yaparız. Başkalarından veya tanımadığımız birilerinden almaya mecbur olduğumuzda da, biz alırken “Bismillah” deriz.

Resûlullah Efendimiz’e (asm): “Bize et getiriyorlar; keserken besmele çekip çekmediklerini bilmiyoruz. Bunu yiyelim mi? Yemeyelim mi?” diye sorulmuş; Allah Resûlü (asm): “Allah’ın adını anın ve yiyin!” buyurmuştur. (7)

Dipnotlar:

- (1) İsrâ Sûresi: 44;
- (2) Ra'd Sûresi: 13;
- (3) Haşir Sûresi: 24;
- (4) Cuma Sûresi: 1;
- (5) Tegâbün Sûresi: 1;
- (6) Sözler, s. 12, 13;
- (7) Buhârî, Tevhîd, 13;